Розкриття вдачі Василька через його вчинки, почуття (за оповіданням «Ялинка»).

Прочитав я твір «Ялинка» М. Коцюбинського і замислився. Чому так важко було звичайним селянським дітям? Може тому, що вони жили у такі часи? На мій погляд, Василько звичайний український хлопчик, що звик працювати, бути відповідальним. Він намагається якось допомогти батькам. Але все ж таки він залишається дванадцятирічним хлопчиком. Коли батько продає його ялинку панам, то він не втримався і нагадав батькові, що то ж його ялиночка. Побачив хлопець «невимовний смуток» у батьківських очах — усе зрозумів, більше нічого такого не казав. «Та що вдієш, коли біда: ні в віщо вдягнутися, нічого й кусати», — саме так думає Яким, батько Василя. Розуміє Василько, що це не просто батьківська примха, а велика необхідність: мати майже боса, їсти на Новий рік нічого. Василь дуже сміливий хлопець, я не знаю, що б я робив, якщо б я був сам у лісі, серед теміні, завірюхи... Дуже страшно... А він знайшов дорогу і врятувався!

Мені дуже сподобався Василько своєю розсудливістю і сміливістю. Він дуже чуйний хлопчик, бо не став наполягати, аби ялинку не рубали. Хоча йому було її дуже шкода. Викликає захоплення кмітливість Василька, який не заплутав у лісі, не замерз! Василько не скиглить, що батьки його послали у заметіль, а весело щебече і сприймає все, як веселі пригоди. Я сподіваюсь, що і надалі хлопцеві буде щастити і він збереже свою веселу вдачу.